

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 18CoCsp/20/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8321203982
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8321203982.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Babinovej a členov senátu Viery Kandrikovej a JUDr. Michala Boroňa v spore žalobkyne: I. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. XX, XXX XX U., právne zastúpená: JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom ul. Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému TELERVIS PLUS a.s., so sídlom Staré Grúnty 7, 841 04 Bratislava, IČO: 35 717 769, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 751,80 eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné zo dňa 15. februára 2022, č. k. 21Csp/149/2021-37, takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Priznáva žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % vo vzťahu k žalovanému.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol takto cit.:

„I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 751,80 eur spolu a to všetko v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobkyni súd p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu, pričom o výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť na účet Okresného súdu Humenné súdny poplatok za žalobu vo výške 20 eur a to v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.“

2. Vychádzal z ustanovení Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách podľa § 52 a nasl., § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

3. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobkyňa podala na Okresný súd Humenné dňa 13.12.2021 žalobu o primerané finančné zadostučinenie vo výške 751,80 eur s príslušenstvom. Žalobu odôvodnila tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Humenné sp. zn. 21Csp/69/2018 o vydanie bezdôvodného obohatenia a o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, bola ona ako žalobkyňa v postavení spotrebiteľky úspešná. V súlade s § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa č. 250/2007 si uplatňuje právo na finančné zadostučinenie z dôvodu, že žalovaný porušil právne normy spotrebiteľského práva. Požaduje sumu 751,80 eur a to z dôvodu, že z tejto sumy je suma 151,80 eur ako bezdôvodné obohatenie a za neprijateľnú zmluvnú podmienku požaduje 600 eur. Súd vychádzal zo zistenia, že medzi stranami sporu bol spotrebiteľský vzťah založený na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. P. zo dňa 29.07.2015. V konaní bolo preukázané, že táto zmluva obsahovala neprijateľnú zmluvnú podmienku, o ktorej už rozhodol právoplatne súd v inom konaní. Z tohto

dôvodu sú splnené zákonom stanovené podmienky podľa Zákona na ochranu spotrebiteľa na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Žalovaný ako podnikateľ poskytujúci úvery porušil právne normy spotrebiteľského práva a to tým, že uviedol neprijateľnú zmluvnú podmienku a v takomto prípade má úspešný žalobca právo na primerané finančné zadosťučinenie. Čo sa týka výšky primeraného finančného zadosťučinenia, súd prvej inštancie vychádzal z prvotnej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, jeho výšky, z určenej neprijateľnej zmluvnej podmienky. Primerané finančné zadosťučinenie má plniť viacero funkcií voči podnikateľovi poskytujúcemu spotrebiteľské úvery spotrebiteľom a to jednak reparačnú, jednak sankčnú a preventívnu. V tomto prípade je zrejmé, že žalovaný ako podnikateľ uvedenú neprijateľnú zmluvnú podmienku používal v uvedenom období ako bežnú vo všetkých spotrebiteľských zmluvách v neprospech spotrebiteľov a preto je na mieste priznať primerané finančné zadosťučinenie v takej výške, ako ho požaduje poškodený spotrebiteľ, žalobkyňa. Preto súd žalobe v celom rozsahu vyhovel a to aj vzhľadom na pasivitu žalovaného.

4. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“) a úspešnej žalobkyňi priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu, pričom o výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

5. Proti tomuto rozsudku v plnom rozsahu podal žalovaný v zákonnej lehote prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) C.s.p., súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p., rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaný k súdom vytýkanej pasivite na svoju obranu uviedol, že k jeho pasivite došlo nedopatrením a síce neodoslaním vyjadrenia k žalobe spolu s plnomocenstvom na zastupovanie v konaní z dôvodu technického zlyhania na strane advokátskej kancelárie právneho zástupcu. Na potvrdenie pravdivosti tohto tvrdenia predložil právny zástupca súdu vyjadrenie k žalobe zo dňa 27.01.2022, kde pri preskúmaní vlastností dokumentu je možné zistiť, že tento bol skutočne vytvorený 27.01.2022, teda je nepravdepodobné a nelogické, že by právny zástupca zostal úmyselne pasívny a skoncipované vyjadrenie súdu vedome nezaslal.

6. Žalovaný v podanom odvolaní uviedol, že súd musí za každých okolností skúmať všetky okolnosti konkrétneho prípadu a posúdiť prípadnú výšku požadovaného primeraného finančného zadosťučinenia, nakoľko práve táto výška závisí a je určovaná výlučne na subjektívnej úvahe súdu, ktorá musí byť objektívne a dostatočne zdôvodnená. Žalobcom požadované primerané finančné zadosťučinenie vo výške 751,80 eur má zohľadňovať skutočnosť, že žalovaný sa mal obohatiť na úkor žalobcu vo výške 151,80 eur a následne požaduje žalobca za jednu neprijateľnú podmienku sumu vo výške 600,- eur. Žalovaný považuje za neprípustné, aby žalobca stanovoval akúsi „cenu“ jednej neprijateľnej podmienky na úroveň 600,- eur a žiada, aby súd v rámci svojej úvahy sa stotožnil s takto stanovenou výškou primeraného finančného zadosťučinenia. Zákon neprijateľnosť zmluvných podmienok dostatočne sankcionuje ich neplatnosťou, resp. bezúčnosťou a bezpoplatkovosťou úveru a postihuje tak žalovaného. Súd musí vyhodnocovať všetky okolnosti prípadu a následne stanovenú výšku primeraného finančného zadosťučinenia v rozhodnutí dostatočne a preskúmateľne zdôvodniť. Pri posudzovaní dôvodnosti nároku žalobcu a výšky primeraného finančného zadosťučinenia je nutné vziať v úvahu všetky okolnosti postihujúce v konečnom dôsledku žalovaného, a síce, že žalovaný bol rozsudkom 21Csp/69/2018 zaviazaný zaplatiť žalobkyňi sumu 151,80 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % z dlžnej sumy od 04.07.2018 do zaplatenia v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, zmluvná podmienka zmluvy o spotrebiteľskom úvere bola vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Žalovaný má za to, že uplatnený nárok žalobcu je s ohľadom na okolnosti prípadu nedôvodný, pričom aj v prípade úvahy o jeho dôvodnosti, má žalovaný za to, že požadovaná výška primeraného finančného zadosťučinenia je neprimerane vysoká a nezohľadňuje všetky okolnosti prípadu. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a priznal mu nárok na náhradu trov konania.

7. Vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného žalobkyňa uviedla, že právoplatný rozsudok súdu prvej inštancie vydaný v základnom konaní jasne deklaruje, že v právnom vzťahu založenom Zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. P zo dňa 29.07.2015 došlo k porušeniu noriem spotrebiteľského práva. Vzhľadom na výsledok základného konania je nepochybné a evidentné, že si na súde úspešne uplatnila porušenie práva, ako aj povinnosti žalovaného ustanovenej týmto zákonom resp. osobitnými predpismi, čím bola naplnená hypotéza právnej normy uvedená v § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa. Je zrejmé, že rozsudkom súdu prvej inštancie vydaným v základnom konaní sa preukázalo, že žalovaný

porušil svoju povinnosť, keď do spotrebiteľskej zmluvy nezahrnul všetky obligatórne náležitosti v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, a naopak zakomponoval do zmluvného vzťahu neprijateľnú zmluvnú podmienku, čím porušil ustanovenie § 53 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka, ako to je judikované v základnom konaní. Vzhľadom na permanentný odmietavý postoj žalovaného voči svojim pochybeniam je súdom priznaná, ale aj žalobkyňou uplatnená suma (751,80 eur) nielenže primeraná, zjavne nízka. Ak má primerané finančné zadosťučinenie reálne plniť svoj účel, tak je to možné len priznaním v takej výške, ktorá má nielen deklarovanú sankčnú, odradzujúcu a relutárnu funkciu, ale aby mala tieto funkcie aj reálne, čo primerané finančné zadosťučinenie priznané v symbolickej výške nemôže spĺňať. Ujma, ktorá konaním žalovaného vznikla nebola len v akademickvej rovine, ale preukázateľne došlo k zásahu do majetkovej sféry. Zároveň uplatňovaním legitímneho nároku v súdnom konaní bol narušený nielen bežný život žalobkyne, ale aj rodinný rozpočet. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a zároveň si uplatnila náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

8. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávnenou osobou (§ 359 C.s.p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu a webovej stránke odvolacieho súdu a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

9. V prejednávanej veci je predmetom konania nárok žalobcu vyplývajúci z ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Citované ustanovenie Zákona o ochrane spotrebiteľa upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privodená nejaká ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde.

10. K uplatneniu práva na primerané finančné zadosťučinenie nemôže dôjsť kedykoľvek. Toto právo vzniká v zmysle ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov po tom, čo zo strany spotrebiteľa dôjde k úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinností na súde. Či došlo k úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinností na súde, vyplynie až z právoplatného rozhodnutiu súdu vydaného vo veci samej.

11. „Účelom finančného zadosťučinenia je dovŕšiť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľských zmluvách spôsobom, ktorý práve z tohto dôvodu vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom, ktorý citované ustanovenie zákona vyžaduje je, že spotrebiteľ, na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nárok zo zodpovednosti za škodu, z bezdôvodného obohatenia, alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/389/2015). Žiadnu inú podmienku, t. j. ani podmienku, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a aby spotrebiteľovi bola privodená konkrétna ujma, nevyžaduje. Zákonodarca pri uplatňovaní tohto nároku uľahčil spotrebiteľom dôkaznú situáciu, keď na rozdiel od nároku na náhradu škody (bezdôvodného obohatenia), je dôkazné bremeno na strane spotrebiteľa oveľa ľahšie, lebo odpadá problematické preukazovanie či už výšky škody, ujmy, príčinnej súvislosti alebo majetkového prospechu druhej strany. Preukazovanie skutočnej výšky utrpenej ujmy by bolo spravidla nereálne. Pokiaľ ide o rozsah finančného zadosťučinenia, neustanovuje žiadne kritériá, ktoré by bolo potrebné pri určení výšky zadosťučinenia zohľadniť. Jediným kritériom je primeranosť finančného zadosťučinenia. Bude preto vecou úvahy súdu, aby so zreteľom na všetky okolnosti každého jednotlivého prípadu, stanovil rozsah finančného zadosťučinenia.“ (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.01.2019).

12. Žalobkyňa si uplatnila nárok na náhradu primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 751,80 eura titulom úspešného uplatnenia svojich spotrebiteľských práv v spore vedenom na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 21Csp/69/2018 o vydanie bezdôvodného obohatenia a určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky.

13. Tvrdenie žalobkyne o úspechu v základnom konaní bolo preukázané rozsudkom Okresného súdu Humenné č.k. 21Csp/69/2018-69 zo dňa 23.10.2018, ktorým súd uložil povinnosť žalovanému zaplatiť sumu 151,80 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy od 4.7.2018 do zaplatenia a druhým výrokom určil, že zmluvná podmienka zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. K 520151709 z 29.7.2015 v znení: „Za poskytnutie úveru si veriteľ účtuje celkový servisný poplatok vo výške 9 % istiny je neprijateľná“. Okresný súd konštatoval bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého spotrebiteľského úveru z dôvodu absencie obligatórnych náležitostí Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. P. z 29.7.2015, uzavretej medzi stranami sporu. Nepochybne v tomto prípade išlo o závažné porušenie práv spotrebiteľa a bol to práve žalovaný, ktorý naformuloval spotrebiteľskú úverovú zmluvu, ktorá neobsahuje všetky podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z.z. a obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku.

14. Pri dôvodnosti uplatneného nároku na priznanie finančného zadosťučinenia vzal odvolací súd do úvahy nielen tú skutočnosť, že neprijateľná zmluvná podmienka, neplatná v zmysle ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, je spôsobilá negatívne zasiahnuť do majetkovej sféry spotrebiteľa, ale zohľadnil aj postoj spotrebiteľa, ktorý aj napriek jeho postaveniu slabšej zmluvnej strany vo vzťahu k dodávateľovi rozhodol brániť svoje spotrebiteľské práva a prispel tak k dosiahnutiu vyššej kvality života, mysliac pri tom na to, že vďaka žalobcovi vyšlo najavo, že dodávateľ uzatvára formulárové zmluvy o úvere so spotrebiteľmi, v rámci ktorých používa zmluvnú podmienku v totožnom, neprijateľnom znení. Je na mieste, aby spotrebiteľia poukazovali na neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľských zmluvách.

15. Za stavu, keď rozsudkom Okresného súdu Humenné č.k. 21Csp/69/2018-69 z 23.10.2018, došlo k vyhovneniu žalobe o vydanie bezdôvodného obohatenia a určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, pričom tento rozsudok nadobudol právoplatnosť 14.12.2018, sa odvolací súd stotožnil so súdom prvej inštancie, že v tejto veci základ nároku je daný.

16. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení treba vychádzať z toho, že toto má plniť jednak funkciu satisfakčnú, jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradzovalo od získavania plnení, na ktoré dodávateľovi nárok nevznikol, či už v dôsledku neplatnosti právnych úkonov, neprijateľnosti zmluvných podmienok, alebo nedodržania zákonných náležitostí zmlúv o spotrebiteľskom úvere a jednak to treba chápať ako odmenu za to, že spotrebiteľ sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojim úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, sa už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite.

17. Základom pre určenie sumy peňažného zadosťučinenia je primeranosť a súd túto sumu určí na základe vlastnej úvahy. Je teda posudzovaná podľa subjektívnej povahy a zohľadňuje všetky skutočnosti, ktoré viedli spotrebiteľa k podaniu žaloby o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Tak to bolo aj v prejednávanej veci, keď súd prvej inštancie považoval za adekvátnu a primeranú výšku finančného zadosťučinenia v sume 751,80 eura, odzrkadľujúcej sumu 151,80 eur, o ktorú by sa žalovaný obohatil, keby žalobca neuplatnil svoje spotrebiteľské práva na súde a sumu 600 eur za použitie neprijateľnej zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej úverovej zmluve. Je zrejmé, že žalobca s prihliadnutím na postoj žalovaného vo veci vedenej na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 21Csp/69/2018, v ktorom žalovaný spochybňoval dôvodnosť podanej žaloby, bol dlhodobo nedôvodne vystavený stavu právnej neistoty a to až do právoplatného skončenia uvedeného konania.

18. V dôsledku konania žalovaného bol žalobca nielenže vystavený bezprostredne hroziacej majetkovej ujme, nad rámec uvedeného bol nútený chrániť svoje práva súdnou cestou. Nie je snáď ani potrebné pripomínať, že súdne konania sú stresujúcim zážitkom vyplývajúcim z obáv z výsledku sporu, či možnosti vzniku ďalšej majetkovej ujmy v podobe náhrady trov konania protistrane v prípade neúspechu v konaní. Spotrebiteľ, teda žalobkyňa, nie je povinná preukázať ujmu, ktorá jej vznikla, pretože zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa priznáva právo na finančné zadosťučinenie už vtedy, keď k porušeniu

práva alebo povinností dôjde. Žalobkyňa sa v tomto prípade úspešne domohla svojho práva, a teda boli splnené všetky zákonné predpoklady pre priznanie finančného zadosťučinenia. Cieľom existencie inštitútu finančného zadosťučinenia je okrem iného mať reálny a efektívny odradzujúci účinok vo vzťahu k dodávateľovi od recidívy a na upustenie od porušovania spotrebiteľských práv.

19. To, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu, jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry ESLP. Judikatúra tohto súdu však nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Zodpovedané majú byť len tie otázky, ktoré majú pre vec zásadný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998. Ústavný súd SR vyslovil, že: „súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu“. (porovnaj IV.ÚS 115/03).

20. Za toho stavu odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 a 2 C.s.p.).

21. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 396 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 1 C.s.p.. Aplikujúc zásadu úspechu pri rozhodovaní o trovách konania. V odvolacom konaní bola úspešná žalobkyňa, preto jej vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalovanému v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

22. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).